

► megérdemelt jutalmakat. Minden évben újfajta éremmel ajándékozunk meg a győzteseket és iskolában felhasználható eszközökkel, tárgyakkal. Reméljük, hogy jól érezték magukat a részvevő gyereket, öröm volt velük lenni. Jövőre is várunk titeket és iskolatársaitokat is.

A tábor ingyenes volt, köszönjük iskolánk támogatását a remek ajándékokhoz :-)

Áldás, békesség!

Négyesiné Gál Mónika, Türemné Gorzás Katalin

„Az én mesémet adom neked!”

Testvérem és Én idén is nagy fába vágtuk a fejszénket, hogy ismét belekerüljünk az „Én mesémet adom neked!” Mesém mesekönyvébe! Így hát fogtuk magunkat a tavaszi szünetben, és mind a ketten megírtuk, ki-ki a maga meséjét. Én a nyári lovas táborról írtam, melynek címe: Tornádó és én! Testvérem pedig a nyárelő egyik izgalmas élményét mesélte el címe: Kitti ékszerdoboz! Majd ezután következett egy hosszadalmas, de

ennek ellenére izgalmas várakozás. Az országból több ezer történet, és több száz rajz érkezett be. Azok közül első válogatásként elért hozzánk a hír, hogy benne leszünk az idei kötetben. Azt követően Búzás Kálmán szerkesztő értesített bennünket arról, hogy Díjazottak is lettünk! Egyben meghívtak minket a 2016. Szeptember 24.-én megrendezésre kerülő Díjátadásra, melynek helyszíne a Magyarság-házában volt. A kis családunk vonattal utazott fel az ünnepségre. Az épület Corvin terme csordultig telt az alkotókkal! Búzás Kálmán, szerkesztő (Ráth Lépcső Tudásközpont), Schanda Tamás államtitkár (a program védnöke) és Csibi Krisztina (a Magyarság Háza igazgatója) köszöntőjét követően az Őze Lajos Művészeti Iskola növendékeinek meseelőadását nézhettük meg. Majd következett a díjátadó. Én a történetemmel ezüst okleveles meseírói címet kaptam, Húgom szintén ezüst okleveles meseírói címet kapott és ráadásként ő az illusztrációjának köszönhetően még arany okleveles illusztrátor is lett. A díjátadó után városnézésre indultunk a Szentháromság Téren. Majd a hosszú vonatút után, még arra is volt energiánk, hogy itthon megnézzük a Mihály napi koncertet és tűzijátékot.

Nagyon jól telt a szombati napunk!

Gonda Katinka
6.osztály

Tornádó és Én

Végre vasárnap, este hat óra Anya is elkészítette a kedvenc vacsorámat, a zöldséges omlettet, egy bögre tejjel. Én alig bírtam magammal, hiszen holnap megyek, a lovas táborba egy hétig együtt leszek a barátnőmmel, Fannival és a kedvenceimmal, a lovakkal. Így hát gyorsan ettem a vacsorámat, Anyu is olyan nagy szeretettel

készítette Nekem, hiszen egy hétig nem leszek itthon. HOLNAP LOVASTÁBOR!!!!!!!

Az este hátralevő részében mindig az órát néztem, ami, lassan de tudatosan haladt előre és közben azt mondta, hogy tik-tak, tik-tak, ami késik, nem múlik... próbáltam rajzolni, hisz úgy szeretem azzal lefoglalni magamat. Egyszer csak Anya is jött, hogy:

– Kincsem gyere lefeküdni, holnap vár a nagy nap, amit úgy vártál. – majd rám mosolygott azokkal a szép barna szemekkel.

Én megöleltem, pusztit nyomtam az arcára és álomra próbáltam hajtani a fejem. Alig tudtam elaludni annyira izgultam már, de végül éjfél tájban sikeresen lehunytam a szemeimet. A lovaglásról álmodoztam és arról, hogy csak úgy vágtaozom egy szép kancán, ki gyönyörű, kecses és tündöklő. Aztán pedig hat órakeresztig is az óráim. Gyorsan kipattantam az ágyból és már fel is vettem a kedvenc ruháimat. A piros nadrágot választottam, a fehér rövid ujjú felsőmmel, amin a felirat „I love horses”. A hajam is jelentősen rendezetlenül állt, lehet, hogy azért mert kimondottan viszolygom a fésülködéstől, de egy lófarkat csak készítettem sebtében. Aztán futottam Anyuhoz, hogy készen vagyok. Villámgyorsan megettem a reggeli áfonyás-narancsos palacsintámat, ami melleleg isteni finom volt, meg persze felhőrpintettem a narancslevemet. Így már kezdetét vehette a mai nap! Anyukámmal elindultunk autóval felvenni Fannit az én kedvenc, egyetlen barátnőmet, aki igaz kicsit feledékeny, ezért még vissza kellett fordulni a fogsuvickolójáért és a kobakjáért. Szerencsére Kenderes a „szomszéd” falu ezáltal hamar oda is értünk a kastélyhoz. Kiszálltunk a gépjárműből és tátott szájjal csodáltkuk a Horthy műemléket. Még pedig azért mert az épület régi, mégis sejtelmes, s varázslatos is volt egyben. A megbeszélést követően elindultunk az emeletre, mi a tizenegyes szobát kaptuk. A rendezkedés közben össze is ismerkedtünk Pannival, Lucával, Bettivel és Kamillával, a szobatársakkal. Délután pedig megismerhettük a lovakat, Tornádót, Adázt, Quebecket, Oziriszt, Lizit na és a jó öreg Bánatot. Mindenki megkapta a saját lovát. Tornádó került hozzám. Vittem Neki kockacukrot és egy nagy sárgarépat, hogy könnyebben összebarátkozzunk, majd a dinnyehéj is sorra került az étlapján a mi uzsonnánk után. A lovaglást követően lecsatoltuk őket és jöhetett az est egyik fénypontja a szalonnasütés. Takarodó után, jól lakottan, de annál piszkosabban mentünk fürdeni és közben elhatároztuk, hogy felfedező útra indulunk és bejárjuk az egész birtokot. Betti a kofferjából előkutatta a zseblámpáját és rajtolhattunk is a folyosó végéig, igaz ott egy kicsit megtántorodtunk, de végül újra egyenesbe hoztuk gondolatainkat és jöhetett a kísértett fürkészés. Mint mindig Fanni volt a legfélősebb, azonban a többiek és én könnyűszívvel beleegyeztünk, a nagy liezonba. Sétálgattunk keresztül-kasul a szállásunk folyosóin, mikor egyszer érdekes morajlásra lettünk figyelmesek, de nem volt túl hangos, se nem túl halk, hanem nagyon félelmetes és felkavaró is egyben. Fanni persze egyből betojt és sikoltozni kezdett, erre mindenki jobban megjiejt és követték a példáját a többiek is. Csakhogy ez sem rendített meg minket, mert a furcsa neszeket a biztonsági őr cipőjének szokatlan csikorgó hangja adta ki. Mi pedig elbújtunk előle a lánymosdóban. Aztán újra kidugtuk orrunkat az ajtó mögül és sétálgattunk tovább, tovább és tovább, mikor egyszer csak felmerült bennem az a kérdés, hogy itt nincs-e véletlenül esti létszám ellenőrzés, hiszen a Siófoki biciklis táborban is volt. Majd nem tudtam tovább vinni a gondolataimat, mert Betti kezében a zseblámpa elkezdett pislogni, és Botond Barnabással együtt rohant felénk, hogy elkapjon minket, de Mi egy ügyes csellel kikerültük Őket és a szobánk felé vettük az irányt. Sajnos Szilvi néni felébredt a morajlásra és ágyba parancsolt bennünket. A lányokkal gyorsan elhelyezkedtünk az ágyainkban és halk suttogás vette kezdetét.

Én hallgattam Őket és közben becsuktam szemeimet. Álomban Tornádóval vágtaztam a réten, fekete sörénye lobogott a szélben. Mögöttem jött Fanni a jó öreg Bánattal, őt követte Betti a félős Lizivel, majd jöttek Kamilla Ozirisszel, Luca pedig Quebeckel. A csapatot pedig Panni zárta, a vad Adázzal. Egy rét felé haladtunk, ahol gyönyörű zöld volt a fű, távolban patak csordogált, amelynek partján nagy sárgarépa halom állt...

Gonda Katinka ►